

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/687/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215504
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712215504.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/176/2012-68 zo dňa 12.09. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej navrhovateľom zamietol.

Navrhovateľov návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti navrhovateľa nepovažoval za dôvodný. Veci vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13C/176/2012, 13C/177/2012, 13C/178/2012, 13C/179/2012, 13C/181/2012, 13C/182/2012, 13C/183/2012, 13C/184/2012, 13C/185/2012, 13C/186/2012, 17C/167/2012 boli uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/176/2012-17 zo dňa 14. 12. 2014 spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 13C/176/2012. O námietke zaujatosti zákonného sudcu rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 16 ods. 1 O. s. p. O námietke zaujatosti navrhovateľa bolo rozhodnuté v súlade so zákonom, preto nie je daný dôvod na prerušenie konania. V predmetnej veci ide o vyriešenie otázky procesného charakteru, bez priameho dopadu na vecné posúdenie nároku navrhovateľa. Nejde o riešenie prejudiciálnej otázky, od ktorej by závisel výsledok sporu. Navrhovateľ nepreukázal, že by súčasne prebiehalo iné konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca vplyv na predmet tohto konania. Okresný súd rešpektujúc názor nadriadeného súdu, nezistil dôvod na prerušenie konania.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ.

Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O. s. p.. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h) O. s. p.), pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ uviedol, že dôvod na prerušenie konania súdu preukázal. Elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu doručil súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na pojednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Navrhovateľ už v návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na pojednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhliadol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že

v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhliadnuť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu odporcom podané nebolo.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Zvolen nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľa zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie vecí nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. V spise je založená kópia sťažnosti adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky, v ktorej navrhovateľ tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41NcC/278/2012 zo dňa 11. 10. 2012 boli porušené jeho základné práva a slobody. Okresný súd teda mal k dispozícii všetky listiny predkladané navrhovateľom spolu s návrhom na prerušenie konania. Možno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané vedenie takého konania, pre ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. prerušiť, pretože by toto konanie mohlo ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a majetkovej ujmy. Odvolací súd poukazuje okrem argumentov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 727/2011, v ktorom bol vyslovený názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevylučuje z prejednávania a rozhodovania vecí o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci mala byť žalobcovi spôsobená škoda. Nie je dôvodná námietka navrhovateľa, že prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia nerozviedol svoje úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Veci vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13C/176/2012, 13C/177/2012, 13C/178/2012, 13C/179/2012, 13C/181/2012, 13C/182/2012, 13C/183/2012, 13C/184/2012, 13C/185/2012, 13C/186/2012, 17C/167/2012 boli uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/176/2012-17 zo dňa 14. 12. 2014 spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 13C/176/2012

O námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom nadriadený súd rozhodol uznesením č. k. 24NcC/500/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13C/176/2012 vylúčil len sudkyňu JUDr. Kláudiu Koskovú. Ostatných sudcov okresného súdu nevylúčil, teda ani zákonného sudcu v tejto veci JUDr. Juraja Lehockého. Vo veci vedenej pod sp. zn. 13C/177/2012 bola uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14NcC/440/2012-11 zo dňa 17. 10. 2012 vylúčená Mgr. Ľudmila Ostrolucká, vo veci vedenej pod sp. zn. 13C/178/2012 bola uznesením krajského súdu č. k. 23NcC/501/2012 zo dňa 16. 10. 2012 vylúčená JUDr. Zuzana Bálintová, vo veci vedenej pod sp. zn. 13C/179/2012 bola uznesením krajského súdu č. k. 24NcC/70/2012 zo dňa 12. 10. 2012 vylúčená JUDr. Jana Kovalčíková, vo veci vedenej pod sp. zn. 13C/181/2012 nebol zákonný sudca JUDr. Juraj Lehocký vylúčený uznesením krajského súdu č. k. 3NcC/151/2012 zo dňa 15. 10. 2012, vo veci vedenej pod sp. zn. 13C/182/2012 a sp. zn. 13C/186/2012 nebol zákonný sudca JUDr. Juraj Lehocký vylúčený uznesením krajského súdu č. k. 23NcC/501/2012 zo dňa 16. 10. 2012, vo veci vedenej pod sp. zn. 13C/183/2012 nebol zákonný sudca JUDr. Juraj

Lehocký vylúčený uznesením krajského súdu č. k. 23NcC/151/2012 zo dňa 10. 10. 2012, vo veci vedenej pod sp. zn. 13C/184/2012 a sp. zn. 13C/185/2012 nebol zákonný sudca JUDr. Juraj Lehocký vylúčený uznesením krajského súdu č. k. 24NcC/170/2012 zo dňa 11. 10. 2012, vo veci vedenej pod sp. zn. 17C/167/2012 bol uznesením krajského súdu č. k. 3NcC/492/2012 zo dňa 17. 10. 2012 vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí na okresnom súde len JUDr. Ján Petreás.

Sťažnosť predložená Ústavnému súdu Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým rozhodol o námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom, nie je dôvodom na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorou namietala porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevyhlásil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí na návrh navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.